

Cal Costeta

Castell de l'Areny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Al sud-est del municipi.
Emplaçament
Alçada: A la ctra de Castell agafar camí de Camprubí, seguir 1,27 km.
875

Coordenades:

Latitud: 42.16202
Longitud: 1.95506
UTM Est (X): 413680
UTM Nord (Y): 4668294

Classificació

Número de fitxa 08057 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08056A004000270000WL
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dl., 23/02/2015 - 01:00

Descripció

Es tracta d'una masia situada a tocar el camí de Camprubí, conformada per l'habitatge i un cobert annex. La masia pròpiament dita és de planta rectangular i s'organitza en alçat en planta baixa i dos pisos, amb coberta de teules a dues vessants i carener orientat transversalment respecte la façana principal que està orientada vers el sud-est. Els murs perimetrals estan conformats per carreus irregulars de pedra, lleugerament desbastats, i de mesures i formes irregulars. Als angles es disposen cantoneres realitzades amb grans carreus de pedra escairada per tal de reforçar la construcció. En aquest sentit i a l'angle sud de la façana es disposa d'un mur que, a mode de contrafort, reforça les possibles empentes estructurals de l'edifici, visibles en l'esquerda situada entre els dos eixos verticals d'obertures de la façana principal.

Pel que fa a les obertures, aquestes són força senzilles i no presenten elements decoratius o estructurals remarcables; a la façana principal estan distribuïdes en de dos eixos verticals. A la planta baixa hi ha el portal d'accés a l'interior de l'habitatge, situat a l'eix més proper a l'angle sud, rematat amb una llinda en forma d'arc carpanell realitzada amb senzills carreus de pedra desbastada i brancals de les mateixes característiques. Damunt el portal es disposa d'un balcó ampitador amb llinda de tronc de fusta i una barana de ferro de disseny senzill; la morfologia dels brancals denota que el dit balcó ampitador és el resultat d'una reforma moderna. L'altra obertura de la primera planta té les mateixes característiques, és a dir, llinda de fusta i brancals d'obra que emmarquen la senzilla finestra. Al segon nivell es disposen dues finestres, també amb llindes de fusta, amb brancals formant cantoneres a base de carreus regulars de pedra desbastada.

A molt poca distància de la casa, pel seu costat més oriental, se situa un cobert annex. Una senzilla construcció, de planta rectangular, els murs perimetrals del qual estan conformats per carreus irregulars de pedra, lleugerament desbastats i de mesures i formes irregulars. La coberta és de teules a dues vessants muntades damunt llates i cabirons que descansen damunt bigues de tronc de fusta, el carener de la qual està orientat de nord a sud. Tots els angles d'aquest annex estan conformats per grans carreus de pedra escairada fent cantoneres. A la façana que afronta al camí de Camprubí només s'ha construït la meitat de la superfície per tal de situar l'accés a l'interior mitjançant una senzilla porta de fusta. Actualment hi ha una subdivisió interna realitzada amb un senzill forjat de bigues de tronc de fusta.

Observacions:

Generalment, aquesta masia consta referenciada com a Cal Costeta però en alguns casos també es troba la forma Cal Costet.

Història

Documentalment, les notícies referides a Cal Costeta de les que tenim constància són a partir del segle XVIII. Bàsicament, són notícies indirectes vinculades a la documentació conservada de l'arxiu parroquial (ADS) i que es refereixen a dades com el compliment pasqual. En aquest sentit, són diverses les notícies que es troben al llarg dels segles XVIII en endavant.

Posteriorment, en un llevador del 1858 també hi ha la referència a Cal Costeta. En una relació de les cases i els seus habitants de Castell de l'Areny del 1898, trobem que a la masia de Cal Costeta, identificada amb el número 67, hi vivien sis persones, un matrimoni, Juan Roset i la muller, Maria Vilalta, i quatre fills.

